

det danske Feltartilleris Materiel, uagtet det i sin Tid stod højt, nu staar under det Feltartillerimateriel, som andre Hære dels have og dels ere i Begreb med at anskaffe sig, og jeg maatte derfor anse det for at være forfæstelig, om jeg noget Dieblit længere end nødvendigt vilde betænke mig paa at frenkomme med et Forlangende til Rigsdagen i saa Henseende. Den Betænknelighed, som var bleven reist af Enkelte med Hensyn til, om Mandskabet med sin korte Uddannelsesetid vilde have Dygtighed nok til at betjene Skytset, tillægger jeg ikke nogen videre eller rettere sagt slet ikke nogen Værdi. Artilleriet har med en høi Grad af Forsigtighed udtalt det Ønskelige i, at der ved hvert Batteri maatte findes enkelte Haandværkere, som særlig vare vant til at behandle mekaniske Indretninger. Det er jo altid ønskeligt, at man har saadanne Folk, og man vil ogsaa være i Stand til at skaffe dem ved den aarlige Rekruttilgang; men jeg anser dog ikke deres Tilstedeværelse for nødvendig. Den samme Betænknelighed, som er frenkommen her med Hensyn til Betjeningen af Baglademekanikeren, gjorde sig ogsaa i sin Tid gjældende mellem Sagkyndige, da der var Spørgsmaal om ved vore Haandskydevaaben at gaa over fra Forladesystemet til Bagladesystemet, men Erfaringen har vist, at dette var en Betænknelighed, som man meget godt kunde have sprunget over. Vore Folk havde Lethed ved meget hurtigt at lære at behandle Bagladehaandskydevaabenet. Nu er det ganske vist, at der er Forskel paa Haandskydevaabnemekanikeren og den Mekanisme, som er anvendt ved den nye Kanon; men der er dog ingen Betænknelighed ved at betro denne Kanon til et i saa kort Tid uddannet Mandskab, som det Mandskab er, der findes ved vort Artilleri, og selv om den Ulfætte skulde indtræffe i Tilfælde af Krig, at en enkelt Kanon blev udenstyrtig paa Grund af en mangelfuld Betjening, saa er dette Noget, som er af saare ringe Betydning, sammenlignet med, at Artilleriet selv og hele Hæren taber Tilliden til det Vaaben, med hvilket de skulde møde i Kampen mod Fjenden. Jo mere vor Hærs hele Udvikling og numeriske Styrke staar tilbage for de Hæres, af hvilke vi kunne vente at blive angrebne, desto vigtigere er det at sørge for, at Materiellet er saa godt og tilfredsstillende som muligt. Jeg vilde derfor, naar jeg havde undladt af Hensyn til den fremrykkede Tid at komme med et Forslag til denne Behandling, som Krigsministeren og som Medlem af Regjeringen ikke have gjort min Pligt, og jeg maa paa det Indstændigste opfordre det høie Thing til ved denne Leilighed at følge Regjeringen. — De øvrige Vædringsforslag, som ere stillede til Krigs- og Marineministeriets Budgetter, have i Øvrigt ikke givet Ørdsføreren Anledning til nogen videre Udtalelse alene med Undtagelse af Vædringsforslaget under Nr. 37, som angaar den ekstraordinære Bevilling til Pantserfløjet. Ved Finantslovens 2den Behandling gjorde

jeg det høie Thing Rede for, hvorledes jeg var kommen til det Resultat at kunne nedsette den forlangte Bevilling af 380,000 Kr. til 280,000 Kr. Under en Forhandling med det meget ærede Finantsudvalg blev der tilbudt mig en Sum af 264,000 Kr. Jeg udtalte for Udvalget, at jeg naturligtvis hellere ønskede at faae den fulde Bevilling, som jeg havde erklæret for det Mindste, jeg efter nøjagtig Overveelse kunde hjælpe mig med; men paa den anden Side var det mig klart, at en Difference af 16,000 Kr. ikke kunde foranledige mig til at reise Vanskeligheder for, at Midlerne bleve bragte til Veie til Forsættelse af Bygningen af „Helgoland“ i den kalkulerede Tid. Naar den ærede Ørdsfører har gjort Rede for, hvorledes Udvalget er kommet til at kunne slutte sig til Marineministerens Vædringsforslag, og hvorledes denne Sum maa anses for at være tilveiebragt, saa er dette Noget, som jeg ikke videre skal inblade mig paa her, ligesaa lidt som den ærede Ørdsfører har indladt sig paa at undersøge, hvorledes Marineministeren er kommen til en Nedsettelse af 100,000 Kr. i det af ham først forlangte Beløb. — Jeg tiller det meget ærede Finantsudvalg for dets Tilflutning til de andre stillede Vædringsforslag og haaber, at det ærede Thing ved Afstemningen over dem vil følge Udvalget.

Scavenius: Endstjøndt jeg maaste komme til at trætte Thinget ved i enkelte Retninger at komme til at gjentage, hvad den ærede Minister udtalte for os, skal jeg paa Finantsudvalgets Mindretals Begne tillade mig at omtale de to Forslag Nr. 36 og 37. Mindretallet har tiltraadt Nr. 36 og har ikke kunnet tillægge den Ustændighed en saadan Vægt, som Flertallet synes at gjøre, at Fordringen paa disse Kanoners Bevilling er kommen saa sent til Finantsudvalget. Efter den ærede Ørdsførers Udtalelser synes det at være hans Opfattelse af Sagen, om ikke den eneste Grund til at foreslaa at negte denne Bevilling, at Ministeren saa sent har filllet sine Fordringer. Nu har den ærede Minister givet os en Forklaring af, hvorledes dette er gaaet til, og jeg maa være enig med ham i, at havde han ikke frenkomet med Bevillingen nu, da hans Undersøgelser vare færdige, nu da den kan bevilges, hvis Rigsdagen vil gjøre det, da havde han ikke opfyldt sin Pligt som Krigsminister. Nu kan jeg ikke forstaa, hvorledes man kan ville hævde, at en Bevilling som denne skulde, hvis den gives, kunne svække Rigsdagens Ansæelse, det er mig uforstaaeligt, den ærede Ørdsførers Udtalelser i saa Henseende gif langt over, hvad jeg er i Stand til at fatte. Forslaget er forelagt os, vi kunne sige Nei, og vi kunne sige Ja, der er ikke, om vi tage den ene eller den anden Beslutning, givet nogen Anledning til at styrke eller svække vor konstitutionelle Stilling. Udvalget har ganske vist ikke haft lang Tid til at overveie denne Sag, men det er